

På vei mot mål

› Siste etappe › Tanker fra målområdet › Et kapittel lukkes

Ansvarlig utgiver: Wycliffe
Postboks 6625 St. Olavs plass, 0129 Oslo
info@wycliffe.no | wycliffe.no
Organisasjonsnr 980334600
Besøksadresse: Bernhard Getz' gate 3, Oslo
Telefon: + 47 22 93 27 80

Ansvarlig redaktør: Agnes Lid
I redaksjonen: Elisabeth Kvilesjø Berg
Daglig leder: Agnes Lid

Styret: Hæge Aasmundtveit, Marianne Braseth,
Ragnhild Böhler, Geir Edvin Frøen,
Solvår Ask Isene, Svend Ole Kvilesjø,
John Vidar Larring (styreleder),
Eyvind Olafsrud og Anette Tombleson.

Gavekonto: 3000 15 45546
Vipps: 520 000
Frivillig abonnement: kr 200
Medlemskontigent: kr 350

Wycliffes medarbeidere og driften av kontoret er avhengig av økonomiske gaver. Disse kommer hovedsakelig fra menigheter, organisasjoner og enkeltpersoner som øremerker beløpene til ønsket formål.

Norske bibeltekster er hentet fra Bibel 2011

Design: Torunn Hvale Melbø
Forsidebilde: Bibelselskapet i Angola, 2021,
Wycliffe Global Alliance
Trykk: Edda Presse

Wycliffe

Wycliffe er en tverrkirkelig misjonsorganisasjon. Formålet er å bidra til at bibeloversettelse, alfabetisering, språkforskning og utviklingsarbeid finner sted blant folkegrupper som har behov for det. Wycliffe har utsendinger i Afrika, Asia, Oseania og Mellom-Amerika.

LEDER

AGNES LID / DAGLIG LEDER

Siste etappe

Konkurransedrett eller pilegrimsvandring – det kommer gjerne en sluttspurt, en siste etappe, og en dag da man endelig når målet. Slik også i et bibeloversettelsesprosjekt.

Dette er en helt spesiell fase.

Wycliffes 45 år som norsk organisasjon, har vi aldri før vært i denne situasjonen: Samtidig som vi markerer at en komplett bibel er fullført, ser vi en rekke andre oversettelsesprosjekter nærme seg målstreken. I en organisasjon med rundt 20 utsendinger, er dette et stort tall. Halvparten av utsendingene våre er nå engasjert i en siste etappe.

Så hva kjennetegner denne sluttfasen? Hvis vi holder oss til idrettsmetaforen, så er det slik at man kan gå tom for krefter. Det er krevende å holde ut helt til mål. Det er ikke fort gjort å produsere et nytestamente, for ikke å snakke om en hel bibel, på et nytt språk. Og kanskje språket tidligere ikke var skriftliggjort? Da måtte det grunnarbeid til i form av språkanalyse og utarbeiding av ortografi. For utsendinger og stab i bibeloversettelse er det ikke uvanlig at det går mellom ti og tyve år før et helt testamente blir fullført, og gjerne tretti for en hel bibel.

Det er en kjent sak at når man går en fjelltur, tror man ofte at man ser toppen, mens selve toppen skjuler seg bak andre,

mindre topper som må nås først. Slik kan det fortone seg i et prosjekt også – det viser seg å være mye som må gjøres mot slutten. Den siste fullstendige gjennomgangen for å se at språkbruken er konsekvent, for eksempel, viser seg gjerne å ta mye lenger tid enn tenkt. Og så kommer korrekturlesingen. Vers og versenummer må stemme, fotnoter havne på rett side. Et tålmodighetsarbeid, ofte under press fra tidsfrister. Dette går på kreftene løs!

Et annet perspektiv er det åndelige. Erfaringer fra andre Wycliffe-organisasjoner, er at oversettere og medarbeidere i prosjektene ofte føler seg spesielt utsatt for åndelige angrep i sluttfasen. Det er mye som står på spill. Guds Ord skal ta form og blir gjort kjent på et nytt språk og til en ny språkgruppe. Nye mennesker skal få høre evangeliet om frelse i Jesus på sitt eget språk. Guds rike går frem. Lys fortrenger mørke. Det er ikke rart at det er motstand i det åndelige.

Derfor er det viktigste vi kan gjøre i denne fasen, å støtte stab og utsendinger i bønn. *Et rettferdig menneskes bønn*

” Alle trenger forbønn, men denne gangen vil jeg spesielt fremme prosjektene som nærmer seg målstreken.

er virksom og utretter mye (Jak 5,16b). Gud svarer bønn! Ikke alltid slik vi har tenkt, men alltid slik at hans vilje og hensikt blir fremmet. Bibelen inneholder mange oppfordringer om å be og knytter løfter til bønn. I brevene sine spurte Paulus om vennene ville be for ham slik at arbeidet kunne lykkes. *Be for oss om at Herrens ord må få fritt løp og holdes i ære, slik som hos dere. Og be om at vi må bli reddet fra dårlige og onde mennesker – for det er ikke alle som tror*, skrev Paulus til menigheten i Tessaloniki (2 Tess 3,1-2). Den bønningen passer også for våre utsendinger og prosjekter.

Nå vil jeg utfordre dere som følger med på Wycliffes arbeid, om å være med i bønn for prosjektene. Alle trenger forbønn, men denne gangen vil jeg spesielt fremme prosjektene som nærmer seg målstreken. Be for oversetterne og utsendingene, be at de kristne skal bli bevart i troen og være frimodige, og be om at Guds ord skal bli godt mottatt og ha stor virkning. Be at alle medvirkende i prosjektene og deres familier skal holde seg friske, ha det de trenger til livsopphold, og ha gode samarbeidsrelasjoner. Og be for kirken, der den finnes, for enhet og vekst.

Du kan også komme tett på et prosjekt ved å «investere» økonomiske midler. En spesiell invitasjon går nå til

grupper og menigheter som vil følge Himalaya-prosjektene «til topps». Dette blir garantert en spennende etappe å følge!

Vi feirer alle mål som er nådd. I denne utgaven av Wycliffe-nytt kan du lese om Umit-bibelen som kom fra trykkeriet sent i 2022. Målstreken er krysset! Nå må vi be om at Bibelen skal bli godt mottatt og nå ut til mange. Vi gleder oss også over alle enkelttekster som blir oversatt, godkjent og publisert på internett og mobilapp, slik vi har sett i Raja-prosjektet. Hvert delmål er en milepæl.

Noen ganger skjer et arbeid eller et prosjekt som en stafett. Forskjellige personer har ansvar for de ulike etappene. De som deltar i siste etappe, kunne ikke nådd mål uten at noen hadde tatt seg av tidligere etapper. Slik står vi sammen og bygger på fundament som andre har lagt. Et viktig perspektiv er at alle kan bidra, men at det er Guds arbeid, og det er han som skal ha æren for resultatene!

Han som virker i oss med sin kraft og kan gjøre uendelig mye mer enn det vi ber om og forstår, ham være ære i kirken og i Kristus Jesus gjennom alle slekter og evigheter! Amen. (Ef 3, 20-21) ■

Typiske faser i arbeidet med bibeloversettelse

- ☞ Førsteutkast
- ☞ Sjekke om teksten blir forstått av språkbrukerne
- ☞ Innarbeiding av tilbakemeldinger
- ☞ Tilbakeoversettelse ord-for-ord (til et språk konsulenten forstår)
- ☞ Eksegetisk kontroll og godkjenning av ekstern konsulent
- ☞ Totalgjennomgang med tanke på konsistent bruk av ord og begreper, særlig teologisk nøkkelbegreper
- ☞ Format, oppsett, tillegg (kart, overskrifter, fotnoter)
- ☞ Korrektur
- ☞ Sats (hvis det skal utgis i bokform)
- ☞ Publisering i ønsket format (print, digital, tegnspråk)

Wycliffe

Les mer på www.wycliffe.no/prosessen

Vi er i mål!

Hele Bibelen på *umit er ferdig!

Det føles litt rart den dagen du holder den ferdige Bibelen i hånda for første gang. Den trykte papirutgaven blir på en måte et symbol på en gruppe menneskers arbeid og livsstil gjennom mange år, en konkret gjenstand med permer som omslutter det hele fra start til mål.

TEKST *ROAR

Noen har med et glimt i øyet spurt meg «hva føler du nå?», slik en spør idrettsutøvere som nettopp har krysset målstreken.

Sant å si vet jeg ikke helt hva jeg føler, det kjennes bare litt underlig. Når alt kommer til alt, står den fysiske boka bare i enden av en rekke ferdigstillinger: Den trykte utgaven av de fire evangeliene i 1998, hele Det nye testamentet i 2004 og heftene med 1. Mosebok, Rut, Ester og Jona i 2009. Underveis har deler av oversettelsen blitt gjort tilgjengelig i digital utgave på

Det er stort når en komplett bibel har tatt form på et nytt språk!

internett, fram til hele Bibelen kunne lastes ned på mobiltelefon i 2019. Vi har altså kunnet glede oss mange ganger gjennom årene, ikke minst fordi bibeltekstene ble lest og brukt. Og enda mer kan vi glede oss over at Ordet spirer og bærer frukt, slik Gud har lovt. Jeg må forresten skynde meg å tilføye at jeg selv ikke var med på Det nye testamentet, men gleder meg over det, som medlem av oversetterteamet.

Jeg brukte innledningsvis ordet «livsstil» om noe av det som ligger bak den ferdige oversettelsen. Jeg tenker da først og fremst på de nasjonale oversetterne. Når vi informerer om arbeidet her hjemme, blir det lett til at vi utsendinger kommer i fokus. Det er kanskje naturlig, siden det er vi som er sendt ut herfra. Men jeg har lyst til å løfte fram de som virkelig har båret «dagens byrde og hete», nemlig de nasjonale overset-

terne. For dem har det virkelig vært en livsstil. Nettopp nå, mens jeg skriver dette, måtte jeg stoppe opp og sende dem en e-post og minne dem om at «*De som sår med tårer, skal høste med jubel.*» (Sal 126,5).

Det står tre nasjonale oversettere bak Bibelen på umit: Mary som oversatte Det nye testamentet, og Konstantin og Sandra som oversatte Det gamle testamentet. Som kristne er ►

Et kapittel lukkes

Det var som 17-åring at Wycliffes utsending, Eyvind Olafsrud, først kom i kontakt med Wycliffe. Nå er Eyvinds Wycliffe-tjeneste i ferd med å avsluttes. Han har gitt verdifulle bidrag på sin etappe, og stafettpinnen gis nå videre.

TEKST ELISABETH KVILESJØ BERG

Eyvind Olafsruds drøm om å jobbe innen bibeloversettelse startet etter en misjonskonferanse på Fjellhaug i 2007. Sigmund og Ingjerd Evensen fortalte fra tiden blant umanakaina-folket i Papua Ny-Guinea, og dokumentaren «Reisen til Papua Ny-Guinea» ble vist.

– Det ble en sterk opplevelse. I det jeg gikk derfra, var det som en stemme sa til meg, «Dette skal du drive med», forteller Eyvind.

Utdanning

Etter videregående, gikk veien videre til Disippeltreningskole med Ungdom i Oppdrag, og en tid i forsvarret. Siden, på «School of Biblical Studies» i Taiwan, ble

” Det har vært en viktig erfaring å få omgås kristne som må ofre noe for sin tro.

de i minoritet i landet sitt, og kristen aktivitet har ofte vært slått ned på. Som oversettere av religiøs litteratur har de hele tiden levd med en risiko for å få politiet på besøk hjemme eller bli innkalt til forhør og kanskje straffet. De har også selv gitt uttrykk for at de har kjent på frykt. En slik «livsstil» over mange år kan sette spor. Vi i vår del av verden har ansvar for å bære dem fram for Guds trone og be om beskyttelse og legedom for dem. I tillegg er de nå i en situasjon der de ikke lenger er ansatt som oversettere, og må finne nytt arbeid. Teamet vårt har ikke kunnet sikre dem arbeid i etterkant av oversettelsesprosjektet.

For oss utlendinger i teamet har det selvsagt også vært en livsstil. Men ikke en livsstil der frykt har vært en viktig bestanddel. For meg personlig har det

vært en stor opplevelse å få bli kjent med en annen kultur, lære et nytt språk, leve i et land som få har hørt om, og arbeide sammen med kolleger fra flere forskjellige land og kirkesamfunn. Da jeg bestemte meg for å gå inn i bibeloversettelsesarbeid, visste jeg at det ville bli interessant, og selv om jeg ikke følte noe direkte kall fra Gud, hadde jeg et ønske om å få være med på noe som har evighetsverdi. Nå er jeg takknemlig for at jeg fikk lov. Vi utlendinger i teamet har selvsagt ikke kunnet arbeide åpent vi heller. Vi har måttet ligge lavt i terrenget så lenge vi bodde i landet. Men vi har aldri risikert annet enn å bli utvist, dersom myndighetene skulle ha noe å utsette på oss.

Så har det også vært en viktig erfaring å få omgås kristne som må ofre noe for sin tro. Underlig nok, er de ivrigere etter å dele evangeliet med andre enn oss

kristne i Vesten. De har tro på at Gud kan gjøre store ting, og snakker noen ganger om at «hele umit-folket skal bli frelst».

Situasjonen for de kristne i landet er nok noe bedre nå enn den var det meste av tiden vi arbeidet med oversettelsen. De siste årene har de til og med hatt en lovlig kirke i Umit-regionen. Det er jo kjempeflott! Nå venter vi på at det nasjonale Bibelselskapet skal få tillatelse av myndighetene til å importere et parti med bibler på umit. Vi håper og ber om at Bibelen snart må bli tilgjengelig for alle som vil ha den, ikke bare i digital form, men også i trykt utgave. Bli med i bønn om at Gud skal gjøre store ting!

Eyvind sammen med musim-oversetterteamet.

tanken på bibeloversettelsesarbeid stadig sterkere. Dermed ble det studier i bibeloversettelse ved Misjonshøgskolen i Stavanger (nå VID), før han fullførte mastergrad i teologi i 2015.

– Jeg er en person som blir ganske målrettet når jeg går inn for noe. Jeg visste ikke hvor eller når jeg skulle reise ut, men det var det jeg forberedte meg på, forteller Eyvind.

Utsendelse

Etter å ha truffet en som jobbet i Papua Ny-Guinea, søkte Eyvind om å bli Wycliffes utsending der. Første utreise var i januar 2016, og han merket fort at han passet inn i kulturen.

– Å snakke rundt grøten, og kunne «ta et hint», var jeg vant med fra min egen kultur i Kristiansand.

På SIL-senteret i Ukarumpa lærte Eyvind seg nasjonalspråket tok pisin ganske raskt. Han ble så invitert inn i Huon Gulf Cluster Project, et klyngeprosjekt med oversettelse til (den gang) fem språk. Eyvind fikk spesielt ansvar for språket musim. – Jeg ble kastet rett ut i arbeidet og lærte mye, veldig fort, sier Eyvind.

Kulturmøte

For å bli kjent med folk og kultur, besøkte Eyvind musim-folket i fire uker. For å bygge tillit, dro Eyvind rundt i landsbyene. Han fortalte om seg selv, om oppvekst og familie, og om livet i Norge. Han bød på seg selv og vant folks tillit. Under et allmøte i musim ble det bestemt at Eyvind skulle få lov å bo og jobbe i landsbyen.

Kultur og språklæring

Som singel i det hierarkiske musim-samfunnet, hadde Eyvind mye frihet og lite ansvar. Det var en fremmed verden. En vanlig dag startet med frokost kl. 7, og den besto som oftest av kokte søtpoteter. Da fikk han lytte til samtaler og prøve ut språket. Etter frokost dro de voksne for å arbeide i de bratte grønnsakshagene. Siden Eyvind ikke eide jord, ble han alene igjen i landsbyen sammen med barna og de eldre. De gikk ofte ned til elva for å vaske seg og bade, men erfaringen var at han snart var like svett og skitten igjen etter den lange veien opp til landsbyen. På kvelden satt de rundt bålet og pratet. Da lærte Eyvind mye av språket.

” En lærer å elske mennesker som er vidt forskjellig fra en selv.

– Det tok likevel tid før humoren kom på plass. Først etter to år kunne de tulle med meg, og jeg kunne tulle tilbake.

To til tre ganger i året møttes teamene i Huon Gulf klyngeprosjekt til 3-ukers samlinger. Da ble det jobbet intensivt med å oversette tekster fra Det nye testamentet til musim.

Oppturer og nedturer

Eyvind forteller at et av høydepunktene som utsending var at han fikk brukt mye tid sammen med folkegruppen, og at han ble veldig glad i dem til tross for alle ulikheter.

– En lærer å elske mennesker som er vidt forskjellig fra en selv. Det å si «ha det» til dem nå i januar var veldig trist, forteller en gråtkvalt Eyvind.

Som utlending vil man alltid støte på utfordringer, og man skal ikke skjønnmale tilværelsen som utsending. Eyvind forteller:

– Du blir kjent med folk på hjemmehane, mens de blir kjent med deg på bortebane. Du får bare vist dem én side av deg selv, og man kjenner hverandre bare til et visst nivå. Eyvind er også ærlig på det at det til tider har vært tøft å reise ut alene. Det å være enslig og ikke ha noen å dele arbeidet og opplevelsene med, var en utfordring. Eyvind ser likevel tilbake på

tiden i PNG med glede og takknemlighet. – Det har vært et veldig rikt kapittel i livet mitt.

Ny livsfase

Eyvind fikk etter hvert mulighet til å ha et utvidet opphold i Norge og jobbe herfra. Et klart mål var å finne en å dele livet med. Og det gjorde han! En ny fase i livet startet da Eyvind giftet seg med Ingrid i april 2022. De har bosatt seg i Oslo, og fra høsten skal Eyvind studere pedagogikk samtidig som han underviser

i norsk som andrespråk for unge voksne.

Vi i Wycliffe er takknemlige for den flotte innsatsen Eyvind har gjort som utsending. Markusevangeliet på musim er godkjent for publisering, og teamet arbeider videre med Matteus, Johannes, Lukas og Apostelgjerningene. Bøkene befinner seg i ulike stadier i prosessen mot å bli publisert. Musim-folket får Guds ord på sitt hjertespråk. Men for Eyvind er dette kapitlet i ferd med å lukkes.

På Eyvinds siste tur til musim, fikk han en skikkelig avskjedsfest!

Avslutning av Raja-prosjektet

Siden 2012 har Wycliffe Norge vært ansvarlig for et oversettelsesprosjekt her i Norge, nemlig oversettelse av Bibelen til rohingya. 'Raja' betyr 'konge' på rohingya. Det er svært få kristne blant dette folket, og de lever under sterkt press fra majoriteten som tilhører en annen religion. Derfor har vi ønsket å være forsiktede, og vi har frem til nå brukt dekknavnet 'Raja'.

TEKST AGNES LID

Nå, våren 2023, blir dette prosjektet avsluttet her i Norge. På de 11 årene som har gått, har teamet nådd mange delmål. Følgende tekster er ferdig oversatt og godkjent, og deretter publisert som lydfiler på Youtube:

- ◆ Markus-, Lukas- og Johannesevangeliet (Johannes slutføres i disse dager)
- ◆ Apostlenes gjerninger
- ◆ Efeserbrevet og Galaterbrevet
- ◆ 1. Mosebok, Jona og Ruth

” Be om at de oversatte bibeltekstene skal bli tatt i bruk og føre mennesker til tro og etterfølgelse.

◆ I tillegg er Jesus-filmen oversatt (basert på Lukas), og animasjonsfilmene *The God Story* (kronologisk gjennomgang av hele den store bibelfortellingen), og *Josef-historien* (1 Mos 37–50). Teamet i Norge har også utarbeidet et skriftsystem (ortografi) og nettside med ressurser for språklæring. I tillegg er det laget førsteutkast av blant annet Matteus og Romerbrevet, men disse tekstene er ikke klare til publisering.

Mange har bidratt

Den mest sentrale personen i teamet, er morsmålsversetteren *John. Han kom til Norge med sin familie som flyktning i 2009. Fra oppstarten arbeidet pastor og bibellærer Tor Arne Larsen sammen med ham, og ganske snart kom lingvist og ekseget Oyuka Larring med i arbeidet. Da Tor Arne døde brått i 2015, tok Sigmund Evensen, en erfaren bibeloversetter, over som teamleder.

Oyuka Larring hadde hovedfokus på lingvistikk og har mye av æren for utarbeidelsen av skriftspråk. I mai 2022 gikk hun over i et annet bibeloversettelsesprosjekt. Sigmund Evensen er pensjonist og har på grunn av alder og helse måttet gradvis redusere stillingsstørrelsen. Det siste året har vi styrt mot en avvikling fordi vi ikke lenger har personalressurser til å drifte prosjektet videre.

Andre aktører arbeider også med bibeloversettelse til rohingya, og gruppen i flyktningleiren i Asia som står i kontakt med *John, ivrer for å få hele Bibelen. Selv om Wycliffe Norge har avsluttet prosjektet, vil det fortsatt pågå oversettelse til rohingya.

Vær med i bønn for dette folket, særlig for de få kristne blant dem. Be også om at de oversatte bibeltekstene skal bli tatt i bruk og føre mennesker til tro og etterfølgelse.

Fra Wycliffe vil vi uttrykke anerkjennelse for det store og viktige arbeidet som er utført, og takke de som har vært involvert i arbeidet.

'John' og Sigmund jobber sammen med oversettelsen.

Vi takker også alle givere, og de organisasjonene som har støttet prosjektet, nemlig Normisjon, Seed Company (USA), og Wycliffe UK & Ireland.

Noen menn og kvinner i en av flyktningleirene møtes hver onsdag for å gjennomgå de ferdige tekstene sammen.

Sluttspurt mot mål

Etter mange års arbeid kan vi nå glede oss over at flere bibeloversettelsesprosjekter med personell tilknyttet Wycliffe Norge nærmer seg mål. To komplette bibler og en rekke nytestamenter vil bli fullført på få år. Nå heier vi alle disse frem mot målstreken!

Global tilgang til Bibelen (november 2022)

Av verdens 7388 språk har 3589 språk minst én oversatt bibeltekst.

SPRÅK	FOLK
Hele Bibelen: 724	5,9 milliarder
Nytestamenter: 1617	797 millioner
Deler av Bibelen: 1248	446 millioner

= 3589 språk
= 7,14 milliarder (nesten 97 % av alle mennesker)

Bibeloversettelse globalt

Det foregår en innsjutt for å gjøre Bibelen tilgjengelig for alle i et relevant format – muntlig, skriftlig eller på tegnspråk. Det er minoritetene og verdens unådde folkegrupper som fortsatt ikke har Bibelen på sine språk.

Globalt vil flere enn 300 oversettelsesprosjekter ferdigstilles bare de neste tre årene.

Senegal Saafi-saafi, NT + et utvalg GT-bøker

Hillebrand og Jorunn Dijkstra har jobbet med ortografiutvikling, alfabetisering og bibeloversettelse blant Saafi-folket i mange år. Hele NT og et utvalg bøker fra GT skal være klart til publisering i slutten av 2024.

Etiopia Tsamakko, NT

Karsan og Fredrik Hector har arbeidet med ortografi, alfabetisering og bibeloversettelse til tsamakko i Etiopia i over ti år. Det nye testamentet til tsamakko vil være ferdig innen få år. For 20 år siden var det knapt 100 kristne blant tsamakko-folket. I dag teller de om lag 3000 troende!

Asia Tshangla, hele Bibelen

En norsk utsending startet arbeid med tshangla på 1990-tallet, og i 2014 ble NT på tshangla innviet. Da var GT-oversettelse allerede i gang, og de erfarne tshangla-oversetterne jobbet videre uten utlendinger i teamet. Planen er å publisere hele Bibelen i 2027.

Asia Sela, NT

To norske utsendinger er tilknyttet et bibeloversettelsesprosjekt i Asia som lingvister. Et grundig forarbeid er gjort, og ortografi (skriftspråk) er tatt i bruk. Utsendingene samarbeider med to sela-oversettere og jobber med mål om å ha NT ferdig i 2026.

Mali Kasonké, hele Bibelen

Guri Enger har vært med i oversettelsesteamet til kasonké i en årrekke. Ved utgangen av 2022 ble en komplett bibel levert til sats hos trykkeriet. Bibelselskapet i Mali er utgiver. Prosessen er tidkrevende, og mange detaljer må kontrolleres, men vi håper Bibelen er klar til distribusjon snart.

Angola Nyaneka-mwila

Oddmund Pettersen har vært prosjektkoordinator for 15 oversettelsesprosjekter i Afrika. Språket nyaneka-mwila i Angola har innvielse av NT i oktober/november.

Madagaskar

Familiene Thomas og Hansen-Ekenes er utsendinger til Madagaskar. 5 språkgrupper i organisasjonen TiBT kan se fram til å få NT innen fem år: masikoro, tandroy, tanôsy i sørøst, tesaka. Bara-språket vil muligens også rekke å ha NT ferdig.

Asia K-språket, NT

Et ektepar fra Norge har i en årrekke jobbet blant k-folket. Oversettelse av NT går mot slutten, og noe av GT er også oversatt. De jobber nå med siste gjennomgang av NT, mens en oversetter på har startet på et utvalg bøker i GT. Planen er publisering av NT i 2025.

Bønn er avgjørende for at bibeloversettelsesarbeidet skal kunne gå fremover. Spesielt viktig er bønn i sluttfasen. Når tiden nærmer seg for at en språkgruppe endelig skal få Bibelen på sitt språk, kan åndelig motstand øke i intensitet. Da trenger de åndelig støtte og forbønn!

Et egg skal gå på bein!

Wycliffes bistandsarbeid blant Parkari- og Kachhi-folket i Pakistan ble avsluttet i utgangen av 2022. Vi ser tilbake på arbeidet som ble gjort de siste femten årene med glede og forventning til at samfunnene nå skal stå på egne bein.

TEKST NATE ROALDSNES

Det er vår i Norge. Snøen smelter for å slippe til grønne enger, trær skyter friske skudd, og blomster spirer fargerikt opp etter en lang vinter. Fuglene har fløyet langt og jobber nå iherdig med å bygge rede og fostre opp unger. Om noen korte måneder blir fugleungene kastet ut av redet og tvunget til å sørge for seg selv. Dersom de skal klare seg, må de raskt bli flyvedyktige og lære hvordan de kan overleve i en utrygg verden.

Det fins et afrikansk ordtak som sier: «Sakte, men sikkert, et egg skal gå på bein!» Poenget er at det som virker umulig i det ene øyeblikket, faktisk kan skje; noe som ser tilsynelatende livløst ut kan plutselig bli til liv!

Se på fuglene under himmelen! De sår ikke, de høster ikke og samler ikke i hus, men den Far dere har i himmelen, gir dem føde likevel. Er ikke dere mer verdt enn de?

(Matt 6,26)

Da Wycliffe begynte å jobbe med bistand i Pakistan i 2007, var det vanskelig å forestille seg at parkari- og kachhi-minoritetene i Sindh-provinsen kunne få en god fremtid. Normen for disse minoritetene var å bli oversett og utnyttet. Undertrykkelse, urettferdighet og økonomisk gjeld var tunge byrder som ofte ble overført fra den ene generasjonen til den neste. I denne syklusen var det vanskelig å finne en utvei.

Gjennom ulike tiltak, finansiert av givere som deg, og Norad, har prosjektene i Pakistan hatt stor

effekt. Titusentalls kvinner har fått en mer betydningsfull plass i lokalsamfunnet og kan få utdanning og benytte seg av nasjonale rettigheter. Tusenvis av barn som før ikke fikk skolegang, har fått skoletilbud på morsmålet. Gjennom prosjektets sparegrupper har hundrevis av familier kjøpt egen jord, og dermed kommet ut av avhengighet og gjeld. I tillegg har også flere tusen voksne lært seg et yrke og blitt skredderere, mekanikere, fødselshjelpere og helsearbeidere. Mange som før sto alene, hører nå til et nettverk av folk med kunnskap og samfunnsengasjement.

I løpet av de siste femten årene har forvandling og håp kommet til sørøst-Pakistan. Samarbeidsorganisasjonene våre har

lært mye og skal kunne stå i arbeidet uten vår finansiering. I en ekstern rapport med tilbakeblikk på prosjektene i Pakistan, ble det sagt at: «De som driver prosjektet er forbilder for hva som er mulig når en utfordring blir møtt med en visjon, og visjonen blir utført med trofast forpliktelse, og forpliktelse blir støttet av partnerskap. Disse byggeklossene skaper et miljø for langsiktig endring.» Partnerne har det de trenger for å påvirke fremtiden. Tiden er kommet for at de må klare seg med den kunnskapen de har og fundamentet de har bygd, og forlate det trygge redet. Vi ønsker dem Guds velsignelse og ledelse i årene som kommer.

Himalaya

Vi befinner oss på siste base-camp før oppstigning til toppen. Nå gjenstår bare siste etappe. Vi har plass til flere på denne ekspedisjonen. Blir du med til topps?

Toppen som er målet,
er to bibeloversettelser i
Himalaya-regionen:

Det nye testamentet på sela*

Hele Bibelen på tshangla

Disse prosjektene pågår i Himalaya nå, og siste etappe står foran oss:
Innspurten for å gjøre begge oversettelsene ferdige innen utgangen av 2027!

Du, din bibelgruppe, eller din menighet kan bli med til topps!
Les mer om hva det innebærer - og hva du får være med å oppleve - her:
www.wycliffe.no/til-topps

Blir du med til topps?

Vipps til nr: 794 563

eller bruk kontonummer: 3000.15.45546, merket "Himalaya"

*sela er et dekknavn. De kristne i folkegruppen er under press, og vi kan ikke identifisere dem.

